

VERSCHIJNT

Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

PRIJS DER ADVERTENTIE:

Van één tot zes regels. . . . . f 1.00.
 Voor elke regel meer. . . . . " 0.15.
 Behalve de 35 cts. zegelgeld.
 Aankondigingen van geboorte, huwelijken en overlijden,
 worden geplaatst tegen betaling van f 1, het zegel-
 regt daaronder begrepen.

WOENSDAG 7 JUNI.

UITGEVER-DIRECTEUR:

C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
 Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon,
 Beurssteeg, te Amsterdam.
 Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.
 Jan Hendrikstraat, n°. 259.

ABONNEMENTSPRIJS:

Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . f 4.50.
 Voor de overige steden des Rijks . . . . . " 5.50.

Hoofd-Bureau voor Ned. Oost-Indië:

VAN HAREN NOMAN EN KOLFF, te Batavia.
 Prijs franco per Landmail voor Java en buitenbezittingen,
 per jaar, met vooruitbetaling bij het nemen van het
 abonnement f 70, Ned. Cour.

De interpellatie over de vrijheid onzer handelsvloot.

De interpellatie, welke, dezer dagen, in de Tweede Kamer heeft plaats gehad, betrekkelijk "de vrijheid van onze handelsvaart" is wel waard, dat wij er nog eens kortelijk de aandacht op vestigen.

Het is ons, ook na aandachtige nalezing en overweging in het *Bijblad*, van hetgeen de Minister van Buitenlandsche Zaken op die interpellatie heeft geantwoord, voorgekomen, dat de eerste indruk, dien wij er van ontvangen hadden, niet behoeft gewijzigd te worden; want dat de Minister inderdaad veel heeft geantwoord, wat niet was gevraagd; dat het hoofdfeit is onaangeroerd gelaten; dat het antwoord was mysterieus.

De welwillendheid, waarmede de vragen, waartoe de Kamer verlof gegeven had, aan den Minister gerigt waren, wordt door ieder erkend, en het is tot zelfs de *Nieuwsbode*, die gedwongen wordt, de volgende verklaring af te leggen: "Wij vonden in de vraag en in het antwoord een geest van welwillendheid, dien wij met genoegen gadesloegen. Het is dezelfde geest, dien wij zoo dikwerf, in vroegere tijden, in ons vaderland met gunstigen uitslag hebben zien heerschen. Het is namelijk, dat, wanneer de hooge belangen van den Staat op het spel zijn, wanneer het betreft de eer en de onafhankelijkheid van het vaderland, en wanneer het geldt de verdediging onzer regten of van onze vrijheid, vooral met het oog op het Buitenland, inwendige verschillen worden ter zijde gesteld, en aller hart wil staan bij de vraag, of het antwoord des Ministers wel in allen deelen dien geest van welwillendheid ademde, waarvan hier sprake is; immers hier en daar vindt men scherpe en bitse uitdrukkingen, waarvan men te vergeefs gist op wie ze eigenlijk gemunt zijn: den vorm van het antwoord schrijven wij eenvoudig toe aan het karakter des sprekers, en beoordeelen thans liever den inhoud.

Er zijn drie hoofdpunten op te merken in de interpellatie. Voor eerst de aanwezigheid van vreemde oorlogsbodemden ter reede van onze havens en het doel hunner komst; ten tweede, of er eenige aanleiding tot dezen maatregel gegeven is; ten derde des Ministers opgeven omtrent het zenden van onze schepen naar Hellevoetsluis.

Wat het eerste punt betreft: het schijnt ons toe, dat, minst genomen, de verzekering des Ministers, dat "het komen van oorlogsvaartuigen van oorlogvoerende mogendheden in onze havens is geoorloofd en in het algemeen zelfs wenschelijk", eendeels bewijst, dat de heer VAN HALL niet zeer bekend schijnt te zijn met de geschiedenis van dit vraagstuk, anderdeels zeer zonnig klinkt. Ten aanzien van het onbepaalde geoorloofd verwijzen wij naar het onderstaande belangrijke artikel van den Hoogleeraar VREEDE, waaruit o. a. "den oorlog niet open werden gesteld, maar integendeel voor alle, zonder onderscheid, gesloten, met de eenige uitzondering van het geval van storm of ander onheil, en met inscherping van de gehouwenheid zoowel om de redenen der aankomst zonder verwijl te doen kennen, als om zich met de meeste bescheidenheid te gedragen". Wat het wenschelijke aangaat, zou het ons aangenaam zijn, indien wij nader konden worden ingelicht, waarom logsvaartuigen der oorlogvoerende mogendheden, op de wijze als thans geschiedt, bezocht worden? Het doel van de komst van een Fransch oorlogsvaartuig is, ook na de interpellatie, niet zeer duidelijk gebleken; en toen hij vernam, dat deze zaak ongerustheid baarde. Zijne eigen woorden integendeel gaven regt, om die ongerustheid allezins te wettigen. De heer THORBECKE immers had slechts gewaagd van het gerucht: "dat schepen van oorlogvoerende mogendheden verschenen

"zijn voor onze havens; en zelfs op de reede van sommige onzer zeegeulen voorankers zijn gaan liggen." Men voegt er bij, dat koopvaarders, uit die havens stevenende, door de vreemde schepen worden achtervolgd, op de grenzen van ons zeegebied aangehouden, "en daar aan een onderzoek onderworpen?" En de Minister, erkennende, "dat de oorlogvoerende mogendheden het regt hebben — het regt dat erkend is en niet betwist wordt — om onze schepen te visiteren in volle zee", beantwoordde daardoor de vraag des heeren THORBECKE, maar voegde er een antwoord bij op eene vraag, die niet gedaan was. "Mij is ook ter oore gekomen, dat dit schip (de *Favorite*) de politie in onze havens zou uitoefenen, dat men het oog had de Nederlandsche schepen in onze havens of binnengaats te visiteren." Wanneer zoodanig gerucht zelfs den Minister ter oore is gekomen, en zulks met een dergelijken aandrang, dat hij het noodig heeft geacht, daaromtrent inlichtingen in te winnen, dan mag het hem, redelijkerwijs, niet bevreemden, dat het publiek verontrust was. De Minister heeft zich gehaast — en dit is allezins loffelijk — "zich te verzekeren, dat die last niet gegeven is. Meer kan ik er evenwel niet van zeggen. Wanneer het gastvrije Nederland in zijne havens toelaat de vlaggen van alle mogendheden, dan is het zeker niet, omdat die mogendheden daar zouden komen spionneren." Zeer terecht, meenen wij, heeft de heer THORBECKE daarop doen volgen: "dat dan ook het bezoek zijn bevreemdend karakter blijft behouden." Inderdaad, wat doet het Fransche oorlogsschip voor onze haven, wanneer het den last niet heeft, om toe te zien of het een of ander te surveilleren? Heeft het in last buitengaats, in volle zee, onze schepen te visiteren, waarom ligt het dan op de reede? Men ziet alzo, dat het doel van de komst der *Favorite* niet duidelijk is gebleken; en dat men er mede verlegen is blijkt ook daaruit, dat de *Amsterdamsche Courant* eergister getracht heeft, die aanwezigheid toe te schrijven aan den voorgenomen uitvoer van wapenen met een schip uit Rotterdam, hetgeen evenwel niet slechts door de woorden van den heer VAN HALL zelf werd tegengesproken, maar door de *Nieuwe Rotterdamsche Courant* op de meest stellige wijze gelogenstraft, die er bijvoegde: "Daarvoor kan de Fransche oorlogskotter niet zijn gekomen."

Het tweede hoofdpunt bestond in de zeer algemeen gestelde vraag van den heer THORBECKE: "Is er tot dien maatregel van de oorlogvoerende Mogendheden hier eenige aanleiding gegeven?" Op de aldus gestelde vraag heeft de heer VAN HALL het antwoord ontweken; want hij trok den cirkel der vraag nauwer in een en veranderde haar aldus: "of er eenige aanleiding is gegeven om de handelsvlag van Nederland te wantrouwen?" Wij zullen het verschil, dat tusschen beide vragen ligt, wel niet opzettelijk behoeven aan te toonen.

Op de, in hier voege beperkte vraag heeft de Minister op de meest ondubbelzinnige en voor den Nederlandschen handel meest cervolle wijze geantwoord. "Volmondig" verklaarde de Minister, "dat daartoe geene aanleiding is gegeven." Hem, Minister, "was geene aanleiding bekend, om de Nederlandsche handelsvlag te soupçonneren van zich te leenen tot uitvoeren van oorlogskontrabande." Het heeft ons groot genoegen gedaan, deze verklaring te vernemen: de eer onzer handelsvlag is daardoor buiten spel geraakt. Maar de verklaring zelve heeft ons zeer bevreemd; want de Minister VAN HALL heeft dan, in de maand April jl., eene groote onvoorzigtigheid begaan, toen hij (*Staatsc.* van 15 April), te regt waarschuwende voor het uitvoeren van contrabande, getuigt "dat er voornemens hebben bestaan, om oorlogs amunitie ter zee, in strijd met de plichten aan onzijdige mogendheden door het volkenrecht opgelegd, uit te voeren." Indien, deze voornemens al bestaan hadden: wij gelooven niet, dat het publiek maken daarvan getuigt van diplomatieken tact; maar nu de Minister zelf onbewimpeld komt verklaren, dat hem geenerlei aanleiding bekend is, om de Nederlandsche handelsvlag te soupçonneren van zich te

leenen tot uitvoering van oorlogs-contrabande, nu weten wij inderdaad niet, welke qualificatie dan de onhandigheid der waarschuwing van 14 April jl. verdient? En dan is het, in elk geval, zeer onbillijk van den heer VAN HALL, wanneer hij spreekt van "vermoedens, die opgewekt kunnen worden van buiten af, die gevoed kunnen worden met doeleinden, die hij hier niet heeft te qualificeren"; want dan is het onze eigen Minister van Buitenlandsche zaken geweest, die, altijd onhandig, en nu volgens zijne eigene verklaring, zonder eenigen grond hoegenaamd, door middel van de *Staats-Courant*, van binnen af naar buiten, het vermoeden heeft opgewekt, dat onze handelsvloot zich wel degelijk geleend zou hebben tot het vervoeren van oorlogs-contrabande.

Zonderling schijnt het daarenboven, dat de Minister van Buitenlandsche Zaken de algemeene vraag van den heer THORBECKE in zoo beperkten zin heeft opgevat. Buiten kijf had de interpellant het oog op al de publiek gemaakte geruchten; wanneer hij ze niet specificerde: het was gewis, omdat de parlementaire welvoegelijkheid zulks niet gedoogde, en, redelijkerwijs, kon ondersteld worden, dat de Minister, ze kennende, die logenstraffen zou. Dit mogt met te meer grond verwacht worden, nu de Minister meende, dat het van de Regering niet was te vergen, om telken reize in haar officieel orgaan geruchten te doen rectificeren; maar "dat de plaats daartoe in deze Kamer is". Wat meer is: de Minister verklaarde niet te spreken tot de Kamer, "want deze was van de goede trouw der Regering overtuigd", maar "ten aanhoore van de Natie." En toch: het hoofdgerucht, dat de Natie, waarover de Minister zeide te spreken, het meest had verontrust, werd zorgvuldig ontweken; met geen enkel woord werd van de "de bestellingen te Delft" gewaagd. De handelsvloot, omtrent wier handelingen geen enkel nadeelig gerucht in omloop was, werd breedvoerig verdedigd en geregtvaardigd; daarentegen werd, zelfs niet in de verte, op het eigenlijke feit, dat in ieders mond was, gewezen. Wij wenschen voorzeker uit deze opmerking niets anders te hebben afgeleid, dan dat dit stilzwijgen over het hoofdpunt in quaestie bevreemding mag baren; en dat, in elk geval, het antwoord niet is gegeven op de algemeen gedane vraag. Hierbij mag niet uit het oog verloren worden, dat de heer VAN HALL tot twee malen toe gewaagd heeft "van zijdelingsche pogingen", om de Regering te dwingen af te gaan van den weg der neutraliteit. Wij weten, natuurlijk, niet, of deze zinspeling doelt op pogingen door de eene of andere Mogendheid, dan wel door eene of andere hofpartij in het werk gesteld. Deze zinspelingen zelve gaven, meenen wij, juist het regt om te eischen, dat de door den heer THORBECKE gedane vraag betrekkelijk eene mogelijke aanleiding, niet enkel beperkt bleef tot den kring onzer "handelsvloot."

Het derde punt brengt niet minder tegenstrijdigheid tusschen de verklaringen der Regering en de feiten aan den dag. De Minister verklaarde, "dat wij een oorlogsschip naar de reede van Hellevoetsluis hebben doen vertrekken. Hoewel wij alle redenen hadden, om reeds vooraf te onderstellen, dat de last, die de Fransche kotter had, overeenkomstig was, en dat het volkenrecht en met onze neutraliteit niet in strijd was, bestaande vriendschappelijke betrekkingen, en dat naar ik geloof, niemand eene onredelijke zorg aan de Regering ten kwade duiden." Wij prijzen dit loffelijke gedrag der Regering volmondig; maar komt het niet natuurlijk voor, dat, bij het inderdaad de Regering natuurlijk voor dat, bij het inderdaad de Regering die stellige verzekering had, welke zij zegt te hebben, dat het bezoek slechts is een vereerend vriendschappelijk bezoek, de overbodige zorg der Regering ten eenemale overbodig, welligt, voor de vreemde vlag, wetensd zou zijn? Maar er is bovendien nog eene andere reden, zegt de Minister. "Op die reede van Hellevoetsluis, waar zich eene fransche oorlogsvlag vertoonde, zou eene nederlandsche oorlogsvlag vertoond moeten blijven en het daar liggende schip, de *Atalante*, moest met de haringvloot vertrekken. De

„Minister van Marine heeft daarop te regt gemeend, dat één ander schip naar Hellevoetsluis moest zeilen.“

Volgens den heer VAN HALL lagen er dus te Hellevoetsluis twee schepen: de *Atalante*, die met de haringvloot moest uitzeylen en een ander schip, om onze oorlogsvlag te vertoonen naast de fransche. Den volgende dag geeft evenwel de *Amsterdamsche Courant* de lijst op van vijf oorlogsbodem, die te Hellevoetsluis geconcentreerd lagen: een feit, dat den heer VAN HALL den dag te voren bekend moet geweest zijn. Men schijnt daardoor in verlegenheid te zijn geraakt en de *Staats-Courant* van gisteren maakte bekend, dat drie schepen, de *Cycloop*, de *Rembang* en de *Atalante* de haringvloot zullen vergezellen — en alzoo niet één schip, zooals de heer VAN HALL verzekerde. Voegt men nu daarbij het, uit vrij zekere bron ontvangen bericht, dat juist heden, 6 Junij, te Hellevoetsluis een zesde oorlogsvaartuig verwacht wordt, dan meenen wij, dat uit een en ander vrij duidelijk resulteert, dat de geheele toedragt der zaak, de motieven tot den maatregel der Mogendheden en de aanleiding tot het bijentrekken eener flotille te Hellevoetsluis, volstrekt niet tot voldoende klaarheid zijn gebracht.

De zaak is intusschen van het uiterst gewigt; wij achten het noodig, dat de algemeene aandacht er op gevestigd blijve en, wat ons betreft, wij zullen voortgaan, zoo veel mogelijk, het oog daarop gerigt te houden.

Onderscheidene malen zijn door ons voorbeelden medegedeeld ten betooge, dat wij met rassche schreden op nieuw het heillooze tijdvak der familie-regering te gemoet gaan. Intusschen hebben wij ons, blijkens later ontvangen inlichtingen, omtrent sommige benoemingen vergist; en wij haasten ons, om de uit den aard der zaak ligt verklaarbare dwaling, zoo volledig mogelijk, te herstellen.

De heer Mr. J. Bieruma Oosting is, onder dit Ministerie, niet benoemd, maar herbenoemd tot burgemeester van Weststellingwerf.

De drie, door ons opgegeven militaire benoemingen uit de familie van den heer VAN RAPPAARD, lid der Kamer, hebben niet plaats gehad bij keuze, maar bij rang van ancienniteit, zoodat de benoemden allen aanspraak hadden op de vermelde bevordering; en dat daarentegen met regt aanmerking zou kunnen gemaakt worden, als zij gepasseerd waren, omdat zij als verdienstelijke officieren bekend staan.

Daarentegen is de heer Jhr. Mr. H. A. ridder van Rappard, die zoo plotseling substituut-officier werd bij de arrondissements-regtbank te Zutphen, niet een neef van den heer van Rappard, lid der Kamer, maar evenzeer een zoon, als de benoemde griffier bij het kanton-geregte te Lochem. Deze tweede zoon heeft te vergeefs beproefd door het examen bij de academie te Delft te komen, werd daarna als klerk bij een notaris te Zutphen geplaatst en... nu eensklaps tot substituut-officier bij de arrondissements-regtbank aldaar benoemd.

Ten aanzien van de familie des heeren VAN RAPPAARD, moeten wij er nog bijvoegen, dat een andere neef, Jhr. Mr. J. W. van Thije Hannes, die tijdens de April-beweging officier van Justitie was te Almelo, en zich in de bekende zaak der quaestie van Tubbergen, zoo zeer heeft onderscheiden, benoemd is geworden tot raadsheer in het provinciaal gerechtshof van Overijssel.

Moeten vreemde oorlogschepen onvoorwaardelijk in onze havens worden toegelaten?

Wij achten die vraag van gewigt, in 't bijzonder voor eenen kleinen Staat, als het handelsdrijvende Nederland, en wel uit het dubbel oorspunt van 's Lands onafhankelijkheid en van de beginselen, welke eene neutrale Mogendheid tegenover de verschillende oorlogvoerende partijen heeft in 't oog te houden. Met genoegen zagen wij daarom de interpellatie, in de zitting der Tweede Kamer van 1 Junij jl. tot den Minister van Buitenlandsche Zaken gerigt, naar aanleiding van het gerucht, dat zoodanige schepen van oorlogvoerende Mogendheden voor onze havens waren verschenen en zelfs op de reede van sommige onzer zee-gaten voor anker waren gaan liggen. — Met welk regt, met welk doel? — Het komt ons voor, dat de Minister de gastvrijheid van Nederland te breed uitmeet door de stelling te verdedigen: „dat wij niet kunnen en ook niet willen beletten het binnenkomen in onze havens van schepen, van oorlogsvaartuigen der oorlogvoerende Mogendheden;“ wanneer die Staatsman dat komen van vreemde oorlogsvaartuigen der strijdvoerende Magten in onze havens niet alleen geoorloofd, maar in het algemeen zelfs wenschelijk (1) verklaart. — Wij hebben den roem van gastvrijheid van het voorgeslacht geëerfd, maar in de gedenkteekenen en jaarboeken, die de voorouderlijke regeerkunde en diplomatische omzigtigheid ons hebben nagelaten, zelfs uit den tijd van het diep verval van ons zeewezen, in het tweede gedeelte der vorige eeuw, zochten wij te vergeefs de blijken van eene zoo milde leer, welke boven-

dien door het gezag der voornaamste schrijvers over het Volkenrecht wordt wedersproken. — *Kluit* deelt ons in zijne *Prima lineae Historiae Federum Belgii* Federati de regels mede, naar welke, uit kracht der bestaande Tractaten, oorlogsvaartuigen, met name in de gevallen van storm of anderen nood, bij ons werden toegelaten, en herinnert voorts aan de ernstige klachten en raadplegingen der Staten-Generaal in de jaren 1763 en 1768 gehouden bij gelegenheid, dat in eerstgemeld jaar een Engelsch oorlogschip tot Rotterdam, in laatstgemeld een Fransch gewapend vaartuig, met koopwaren beladen, tot Amsterdam was doorgereisd (2). — Hij maakt eindelijk gewag van het Besluit van den Koning van Spanje, in het belang van den koophandel zijner onderdanen genomen, om voortaan slechts voor een kortstondig verblijf en niet dan ingeval van nood, gewapende vaartuigen van vreemde Mogendheden in zijne havens te dulden (3).

Wat nu betreft de meening der schrijvers over de toelating van zoodanige schepen op het zeegebied van een vreemden Staat: het zal genoeg zijn het gevoelen van *Klüber* te vermelden (4), volgens wien koopvaardischepen en pakelbooten overal met minder moeite kunnen binnen komen, „sont partout reçus avec moins de difficulté que les vaisseaux de guerre, qu'on ne souffre, s'il n'y a danger évident de naufrage, que très rarement dans le territoire maritime et alors en petit nombre seulement.“ — Volgens *Heffler*, (5) pleegt men zelfs, in tijd van vrede, aan vreemde oorlogschepen den toegang „nur mit vorsicht“ te gunnen. — Maar vooral is het stellig, conventioneel Volkenrecht rijk in bedingen en voorwaarden, op welk een klein getal oorlogschepen en slechts voor eene wijl het binnenkomen wordt veroorloofd. — En dit brengt ons tot het doel van het bezoek van den Franschen kotter en van nog andere gewapende vaartuigen, welke men te gemoet ziet. In de Tractaten wordt gemeenlijk den bevelhebber van het vreemde oorlogschip de last opgelegd aan de Overheid der plaats, wier haven hij wil intreden, de reden van zijne komst kenbaar te maken. — Zoo leest men in art. 21 van het vermaard Tractaat van 27 April 1662, door de Nederlandsche Republiek met Frankrijk gesloten: „Les navires de guerre de l'un et de l'autre trouvant toujours les rades, rivières, ports et havres libres et ouverts pour entrer, sortir et demeurer à l'ancre, tant qu'il leur sera nécessaire, sans pouvoir être visiter, à la charge néanmoins, d'en user avec discrétion et de ne donner aucun sujet de jalousie par un trop long séjour et affecté ny autrement aux gouverneurs des dites places et ports, auxquels les capitaines des dites navires feront savoir la cause de leur arrivée et de leur séjour.“ Dat-zelfde was den bevelhebbers der vreemde oorlogschepen voorgeschreven in het verdrag met *Karel II* den 4/14 September van genoemd jaar 1662 geteekend, in welks Artikel 25 de vroegere bepalingen van het Tractaat met *Cromwell* gesloten, ten aanzien van het getal der toe te laten schepen en der voorwaarden van het tydelijk verblijf, werden hernieuwd. (6) Het schijnt derhalve zonderling, dat de Regering de bepaalde reden der komst van den Franschen kotter niet zoude hebben vernomen, en dat de vreemde gezaghebber een gevestigd gebruik, bij het internationale regt uitdrukkelijk ten pligt gesteld, zoude hebben nagelaten. Dit is eene politie, aan welke het oorlogschip, dat onze gastvrijheid begeert, onmiskenbaar onderworpen is, welverre dat het zich zoude kunnen vermeten, eene politie binnengaats op onze reeden, of in onze havens en wel tot nadeel en belemmering van onzen handel, eigenmagtig te oefenen.

Het beperkt bestek van dit artikel gedooft niet, even uitvoerig het punt der handhaving van de beginselen van onzijdigheid in verband met de toelating der oorlogschepen van deze of gene der strijdvoerende partijen te onderzoeken en uit de precedenten toe te lichten. Het is echter opmerkelijk, dat, naauwelijks eenige jaren geleden, een Belgisch Geleerde, (7) die de leer der Neutraliteit in een voortreffelijk geschrift ontvouwd en in 't bijzonder heeft stilgestaan bij de bezwaren, welke uit het onbepaald toelaten van alle oorlogschepen en commissievaarders der strijdvoerende Magten, onvermijdelijk zouden voort-spruiten, de wijze verordeningen van onze Staten-Generaal in 1756, tijdens de uitbarsting van den zeventienjarigen oorlog uitgevaardigd, met invlechting van den in het Fransch vertaalde tekst, (8) in het geheugen heeft teruggeroepen, naar luid van welke, ter voorkoming van moeilijkheden met de eene of andere der bedoelde Mogendheden, onze havens en reeden gedurende den oorlog niet open werden gesteld, maar integendeel voor alle, zonder onderscheid, gesloten, met de eenige uitzondering van het geval van storm of ander onheil, en met inscherping van de gehou-denheid zoowel om de reden der aankomst (de notifier le motif qui les amène) zonder verwijl te doen kennen, als om zich met de meeste bescheidenheid te gedragen. — Het placaat van 3 November 1756 moge voornamelijk ten doel hebben gehad, de rooverijen der vreemde kapers te keer te gaan, de strekking dier verordening was algemeen, en niet slechts op de commissievaarders, maar op alle

(2) *Kluit*, p. 461. (Lugd. Bat. 1790). „Perquam dolebant O. O. G. G.“ — Hij verwijst tot de Resolutiën van 30 Junij 1763, 6 Mei 1768.

(3) „Ne tali sub colore honestae mercaturae noleatur.“ T. a. p. Resol. der Staten-Gen. 4 Junij 1771.

(4) *Droit des Gens moderne de l'Europe* § 136.

(5) *Das Europäische Völkerrecht der Gegenwart* (Berlin 1844) s. 141.

(6) „Praefectum ejus loci aut summum magistratum statim de causa sui adventus certiorum facient, nec diutius ibi haerebunt,“ enz.

(7) *Arendt, Essai sur la neutralité de la Belgique*, enz. Bruxell. et Leipzig 1845, p. 145–148. Il est plus sûr de fermer par mesure générale les ports neutres aux croiseurs de tous les belligérants,“ enz.

(8) *Mercure historique*, T. II. 785. *Kluit*, Index Chronol. No. 1115.

oorlogschepen van toepassing, met of zonder prijzen zich in onze zee-gaten vertoonende: „Qu'ils informés que plusieurs vaisseaux de guerre, et autres étrangers ayant commission, abusent de leur autorité, et qu'on leur accorde d'entrer dans nos havres et d'y faire en cas de nécessité ou d'autres occasions.“ Zooveel moge voor het oogenblik volstaan, ten dat de stof geenszins is uitgeput, en dat het ge-deel der Staatslieden niet uit de gouden dagen, maar het minder schitterend tijdperk van onze geschied-netelige omstandigheden, aan de tegenwoordige gelijk, gehouden, meer dan éenen nuttigen wijsheid, om de waardigheid en regten van een on-lijke Natie met veerkracht voor te staan en des-de pligten te vervullen, welke men op verbeurte-traliteit, niet jegens eenige, maar jegens alle on-rende Mogendheden te betrachten heeft.

Utrecht, 4 Junij 1854.

G. W. VREDE
(Utr. G.)

Buitenland.

TURKIJE.

De laatste berigten, met den telegraaf over- komen hierop neder:

WEENEN, 5 Junij. De nota, waarbij van Ru-ontruning der Vorstendommen geëischt wordt, dag naar Petersburg afgezonden. Daarin wordt ge-dat de dag der ontruiming bepaald worde opgege-

De *Lloyd* bevat eene half-officiële tegenspraak ren vermeldde overeenkomst en zegt, dat Grieken- wel zal worden bezet. Het is waar, dat de Por- stemd heeft in het bezetten van een gedeelte gebied door Oostenrijk. De toestemming der W mogendheden was niet noodig. Mogt de opstand en Thessalie zich noordelijk verder uitbreiden, dan tenrijk bereid tusschen beide te komen, en dit is Porte dankbaar aangenomen. Waar zulks niet zal geene bezetting door Oostenrijk plaats hebbende valde niet dadelijk.

Er zijn alhier berigten uit Bucharest ontvangen Mei. Te Brankowani heeft er een gevecht plaats Men zegt, dat de Russen daarbij 500 dooden en sten hebben gehad. De Russen hebben tot buiten schut van Silistria moeten terugtrekken. Men hield voor, dat die vesting het ten minste nog wel zou stand houden.

ATHENE, 29 Mei. Kanaris weigert de portefe- Marine. Koning Otto zou verkregen hebben, dat bezetting van Athene en Syra zou worden afge-

— De laatste regtstreeksche berigten uit Konst- loopen tot 25 Mei. Zij bevestigen, hetgeen reeds werd vermeld, dat er namelijk eene aanzienlijke Fransche krijgsmagt naar Varna werd ingesche- schijnt, dat ten gevolge van den krijgstraad, die heeft plaats gevonden, en van de wapenschoon- de maarschalk de St. Arnaud en lord Raglan Turksche leger, te Schumla bijeengetrokken, he- houden, er besloten is, dat de krijgsheweging dadelijk op eene groote schaal zouden worden aan- Van daar, dat er door de opperbevelhebbers in stantinopel bevel is gezonden om dadelijk troepen te doen inschepen. Reeds vóór den 22sten Mei in de wateren van den Bosporus en in de zee mora aanzienlijke middelen van vervoer vere- heeft dan ook terstond eene indrukwekkende kunnen inschepen. Men verwacht, dat drie of na hun vertrek, de 25,000 Franschen en 17,00 schen te Varna zullen zijn ontscheept. Van da- de troepen in 8 of 10 dagmarschen, zoo dit de der bevelhebbers is, naar Silistria worden vervo- Napoleon, die te Konstantinopel den terugkeer van schalk de St. Arnaud afwachtte, is na de on- berigten van den maarschalk, den 22sten zelf vertrokken. Deze laatste was intusschen reeds te Konstantinopel teruggekeerd met lord Rag- Turksche Ministers van Oorlog en van Marine naar Varna hadden vergezeld, om den krijg- wonen, die daar was belegd. Maar, toen de- den 25sten Mei naauwelijks te Konstantinopel gekomen, is hij weder naar Gallipoli vert- zegt, dat de twee Engelsche en Fransche op- lers zeer voldaan waren over de inspectie Schumla over het Turksche leger hebben ge- zouden erkend hebben, dat Silistria met de- het bezit, nog wel gedurende eene maand he- kunnen volhouden. De Engelsche dagbladen behel- dépêches, volgens welke Omer-Pacha aan he- 90,000 man van Schumla was vertrokken, om- vesting te ontzetten. Het getal van 90,000 m- allen gevallen overdreven te zijn, maar, hoe de- voorwaarts rukken van eene aanzienlijke Eng- legermagt naar Varna schijnt wel aan te du- het Turksche leger nog geen aanvallende be- ondernomen, om Silistria te bevrijden, het uitstellen zal, daartoe over te gaan, daar troepen naar Varna onthouden, waarschijnlijk en hebben, die beweging te ondersteunen en leger, ingeval van onverhoopte nederlaag. Men weet overigens, dat het kruisen van de- uitvoering der belegeringswerken zeer he- Maar aan den anderen kant, terwijl eene Belgrado ontkend heeft, dat de gemeensch- Schumla en Silistria geheel was afgebroken, schrijver van Konstantinopel, dat men, de- had ontvangen, dat eene legermagt van Silistria geheel van de landzijde bezet, en afgesneden had. Dit zou de bevelhebbers

legers hebben doen besluiten, het Turksche leger te doen oprukken, om de belegerde vesting te verlossen. De Fransche *Moniteur* zegt, dat den 29sten Mei een nieuwe aanval tegen Silistria heeft plaats gehad, die door de Turken manmoedig is afgeslagen. Uit Weenen berigt men daarentegen, dat, volgens tijdingen uit Kalarasch, de bezetting van Silistria den 29sten een uitval gewaagd had, die afgekeerd werd, en dat in den nacht van 30 dezer, eene sterkte bij herhaling door de Russen aangevallen, bezweken en in hunne magt geraakt was.

Wat moet men daarvan nu gelooven? Het eenige, dat men zeker weet, is, dat Silistria nog altijd stand houdt en volstrekt zich nog niet op dat punt bevindt, dat het zoo spoedig in handen der Russen vallen zal.

Men heeft ook gesproken van de vrijwillige ontruiming van Tourtoukai, Nicopolis, en Sistowa door de Turken en er bijgevoegd, dat de Russen slechts het eerste dier drie punten zouden hebben bezet. Dat berigt wordt echter van een anderen kant, naar het schijnt op goeden grond, tegengesproken.

De Fransche *Moniteur* heeft de tijding bevestigd van de bezetting van Poti en van Redoute-Kaleh door detachementen van vereenigde smaldeelen, en der aangeknoopte betrekkingen tusschen de bevelhebbers van die detachementen en de Circassiërs. Volgens berichten uit Konstantinopel van 25 Mei, zouden deze laatste eene vrij gewichtige overwinning op de Russen behaald, en Tzekirghe bemeesterd hebben.

Uit de Oostzee heeft men nog geen berigt ontvangen, dat de Fransche en Engelsche smaldeelen zich eindelijk hebben vereenigd, maar men meent toch dat, naar alle waarschijnlijkheid, dit thans reeds geschied is.

Een bijzonder schrijven uit Weenen bevestigt de afzending uit die stad naar St. Petersburg van de nota van het Oostenrijksch kabinet, nopens de ontruiming der vorstendommen; maar de brieven schrijver doet wel uitkomen, dat het hier in geenen deele een ultimatum geldt; de staat der betrekkingen tusschen Oostenrijk en Rusland is van dien aard, zoo schrijft hij, dat die in geenen deele medebrengt eene nota te zenden, die het karakter van een ultimatum had.

In de zitting van het Hoogerhuis heeft de Hertog van New-Castle, in antwoord op eene gedane interpellatie, te kennen gegeven, dat het voornemen der Regering voor het oogenblik niet is, de Russische havens in de Witte Zee te blokkeren. Zoo zij dit raadzaam mogt oordeelen, zal zij dit in de *London-Gazette* aankondigen.

Op de vraag, of het waar was, dat de regering voornemens was een bijzonder ministerie van oorlog op te rigten, heeft lord Aberdeen gezegd, dat hij niet in staat was te zeggen, wat er gedaan zou worden, maar dat men verzekerd kon zijn, dat de uitslag voldoende zal wezen voor het huis en voor het land.

Lord John Russell heeft in het Lagerhuis verklaard, dat de Ionische eilanden niet onzijdig konden blijven, en in den aangevangen krijg partij moesten kiezen voor Engeland.

Sir James Graham heeft medegedeeld, dat, naar luid van de jongste dépêches van den admiraal Napier, waarbij kennis gegeven werd van de krijgshewegingen in de baai van Hango, bij den ingang van de golf van Finland, een koopvaarder door den kapitein Hall was bemagtigd. Die daad, op zich zelve van weinig gewigt, leverde echter, volgens den admiraal, een bewijs van dapperheid op. Den volgende dag heeft er een aanval tegen de twee forten plaats gehad. De admiraal schijft, dat de staat van de Engelsche vloot geheel voldoende is, en wanneer zij zich met de Fransche zal hebben vereenigd, zal de verbonden zeemagt bestaan uit 28 linijschepen, benevens fregatten en stoomschepen naar evenredigheid.

De heer Sydney Herbert heeft aangekondigd, dat de uniform der krijgslieden zal worden veranderd en dat men tot dat doel modellen heeft aangevraagd van de uniformen, die bij de verschillende legers van Europa gebruikt worden.

In de zitting van het Lagerhuis van 1 dezer heeft Lord D. Stuart gezegd, dat hij binnen kort eene resolutie zal voorstellen, ten doel hebbende, dat, aangezien de Russische regering haar woord verbroken heeft, op het Engelsche gouvernement de zedelijke verplichting niet meer rust, om de interessen en het Kapitaal der zoogenaamde Russisch-Hollandische leening, verder te betalen.

De Parijssche bladen maken thans den authentiekken tekst van het onlangs tusschen Oostenrijk en Pruisen gesloten verdrag openbaar, waaraan blijkt dat hetgeen het *Journal des Débats* en de Engelsche dagbladen daarvan geleverd hebben, niet naauwkeurig was. Het staatsstuk is van den volgende inhoud:

„Z. M. de Koning van Pruisen en Z. M. de Keizer van Oostenrijk, doordrongen van diep leedwezen over het vruchteloze hunner tot dusver aangewende pogingen, om de oorlog tusschen Rusland aan den eenen en Turkije, Frankrijk en Engeland aan den anderen kant te voorkomen; gedachtig aan de door hen als onderteekenaars der jongste Weener protokollen aangegane zedelijke verplichtingen; met het oog op de van beide zijden steeds uitgebreider wordende militaire maatregelen en op de daaruit voor den algemeenen vrede van Europa ontspruitende gevaren; overtuigd van de hooge roeping, die het met hunne beiderzijdsche staten naauw vereenigde Duitschland, bij het dreigen eener rampspoedige toekomst, in het belang van Europa's welzijn heeft te vervullen, — hebben besloten zich voor den duur van den tusschen Rusland aan den eenen, en Turkije, Frankrijk en Engeland aan den anderen kant uitgebarsten oorlog tot een verdedigend en aanvallend verbond te vereenigen, en tot het sluiten daarvan gevolmagtigden benoemd, te weten enz. De welke, na uitwisseling hunner in behoorlijke orde bevonden volmagten, omtrent de volgende punten zijn overeengekomen:

I. Z. M. de Koning van Pruisen en Zijne K. M. en

Apost. Majesteit waarborgen elkander wederkeerig het bezit van hunne Duitsche en niet-Duitsche landen, zoodat elke tegen het gebied van den een gerigte aanval, van welke zijde hij ook kome, ook door den ander als eene tegen zijn eigen gebied gerigte vijandelijke onderneming beschouwd zal worden.

II. Op gelijke wijze achten de hooge contracterende partijen zich verplicht, de rechten en belangen van Duitschland tegen elke benadeeling te beschermen, en beschouwen zich derhalve tot gemeenschappelijke afwering van elke aanranding van eenig gedeelte van hun wederzijdsch grondgebied ook in dat geval verbonden, wanneer een hunner, in overeenstemming met den ander, zich genoopt vindt ter verdediging van Duitsche belangen tot dadelijkheden over te gaan (*activ vorzuehen*). Omtrent het ontstaan van het evengemelde geval, en omtrent de uitgestrektheid der alsdan te verleenen hulp zal men zich verstaan bij eene bijzondere en als een integrerend gedeelte van het tegenwoordige verdrag te beschouwen overeenkomst.

III. Ten einde aan de voorwaarden van het gesloten verdedigend en aanvallend verbond ook de behoorlijke kracht en waarborg te verleenen, verbinden de beide Duitsche groote mogendheden zich om, des vereischt op onderling te bepalen tijdstippen en plaatsen een deel harer krijgsmagt ten volle strijdvaardig te houden. Omtrent den tijd, den omvang en de wijze van deze wapening zal mede eene afzonderlijke bepaling gemaakt worden.

IV. De hooge contracterende partijen zullen de gezamenlijke Duitsche Bondsregeringen uitnoodigen, om tot dit verbond toe te treden, met dien verstande, dat de bij art. 47 der Weener slotacte bedoelde bondgenootschappelijke verplichtingen voor de toetredende Staten die uitbreiding erlangen, welke het tegenwoordige verdrag medebrengt.

V. Geene der beide contracterende partijen zal gedurende het bestaan van dit verbond eenig afzonderlijk verbond met andere Staten sluiten, hetwelk niet ten volle met de grondslagen van het tegenwoordig verdrag overeenkomt.

VI. Het tegenwoordig verdrag zal zoo spoedig mogelijk ter ratificatie aan de beiderzijdsche souvereinen worden voorgelegd.

Berlijn, 20 April 1854.

V. MANTEUFFEL. V. HESS. V. THUN.
Additioneel artikel.

Volgens de bepaling van art. II van het op heden tusschen Z. M. den Koning van Pruisen, en Z. M. den keizer van Oostenrijk gesloten verdrag over het sluiten van een verdedigend en aanvallend verbond, moet men zich omtrent het ontstaan van het geval, waarin het besluit van eene der contracterende partijen, om tot dadelijkheden over te gaan, de andere tot gemeenschappelijke verdediging van het beiderzijdsch gebied verplichten zal, bij eene afzonderlijke overeenkomst verstaan, welke als integrerend gedeelte van het hoofdverdrag beschouwd zal worden. Hunne Majesteiten hebben niet kunnen nalaten, in overweging te nemen, dat de onbepaalde voortdurend van het bezetten der onder de heerschappij der Ottomannische Porte staande landen aan den Beneden-Donau door Russische troepen de politieke, zedelijke en stoffelijke belangen van het geheele Duitsche Bondgenootschap, en bij gevolg ook die van hunne eigen Staten, zou bedreigen, en wel in te hooger grad, naar mate Rusland zijne krijgsoperaties op Turksch gebied verder uitstrekt. De hoven van Pruisen en Oostenrijk stemmen overeen in den wensch, om alle deelneming aan den tusschen Rusland aan den eenen, en Turkije, Frankrijk en Groot-Brittannie aan den anderen kant uitgebarsten oorlog, zoo veel mogelijk te vermijden en tevens tot herstel van den vrede te kunnen bijdragen. Inzonderheid beschouwen zij de onlangs door het hof van St. Petersburg in Berlijn gegeven verklaringen, volgens welke Rusland de oorspronkelijke aanleiding tot het bezetten der Vorstendommen door de thans aan de Christen onderdanen der Porte toegestane en toegezegde bewilligen weggenomen schijnt te achten, als een belangrijk element voor het werk der bevrediging, en zien zij met leedwezen, dat daaraan geene verdere praktische invloed zou vergund zijn. Zij hopen derhalve, dat het verwacht wordende antwoord van het kabinet van St. Petersburg op de onder dagteekening van den 8sten dezer derwaarts opgezonden Pruisische voorstellen hun een behoorlijken waarborg voor het spoedig terugtrekken der Russische troepen van het Turksche gebied zal aanbieden. Voor het geval, dat deze hoop niet vervuld mogt worden, hebben de van wederzijde benoemde gevolmagtigden de volgende nadere overeenkomst gesloten omtrent het ontstaan van het in voormeld art. II van het alliantie-tractaat van heden bedoelde geval.

Eenig artikel. De Keizerlijke Oostenrijksche regering zal ook van haren kant eene mededeeling aan het keizerlijk Russische hof doen, ten einde te bewerken, dat Z. M. de Keizer van Rusland de noodige bevelen geve, opdat het verder voortrukken zijns legers op Turksch gebied onverwijd gestaakt worde; alsmede ten einde van zijne Majesteit voldoende verzekeringen aangaande eene spoedige ontruiming der Donau-vorstendommen te begeeren; en de Pruisische regering zal deze aanvragen, in verband met hare reeds naar St. Petersburg afgezonden voorstellen, bij herhaling ten krachtigst ondersteunen. Mogt het op deze stappen der kabinetten van Berlijn en Weenen te ontvangen antwoord van het keizerlijk Russische hof onthoopen van zoodanigen aard zijn, dat het hun geen volledige geruststelling omtrent de twee voormelde punten oplevert, dan zullen de door ééne der contracterende partijen tot verkrijging dier geruststelling te nemen maatregelen, onder de bepaling van art. II van het op heden gesloten verdrag vallen, met dien verstande, dat elke vijandelijke aanranding van het gebied van eene der beide contracterende mogendheden door de andere met alle ter

beschikking van deze staande militaire krachten worde afgeweerd. Beiderzijdsche offensieve maatregelen echter zouden alleen het gevolg zijn van eene inlijving der Vorstendommen, en van een aanval of van den overtocht des Balkans van den kant van Rusland.

De tegenwoordige overeenkomst zal gelijktijdig met het bovengemeld tractaat aan de ratificatie der souvereinen worden onderworpen.

Berlijn, 20 April. (Onderteekeningen.)

Binnenland.

's Gravenhage, 6 Junij.

* In de zitting van den gemeenteraad alhier van heden, zijn ingekomen verzoeken om voor de betrekking van gemeente-ontvanger in aanmerking te komen, als van de heeren: R. baron Collot d'Escury, Jhr. A. van der Goes en Jhr. Mr. C. A. J. Beelaerts van Blokland.

Voorts is ingekomen een goedgekeurd een voorstel van Burgemeester en Wethouders, om aan de commissie voor de spaarkas ter voorziening in buitengewone duurte van het brood alhier te vergunnen een kapitaal van f 50,000 inschrijvingen op het grootboek der 2½ pct. N. W. Schuld te gelde te maken ter voortzetting van de te doene uitkeeringen.

Na langdurige beraadslaging is met 28 stemmen tegen 1 (de heer Soury) aangenomen een ontwerp verordening op de Zeebaden te Scheveningen.

Zonder discussie is, met 21 tegen 3 stemmen, aangenomen de conclusie van het rapport der Commissie van regtsgeleerden uit den Raad, om niet toe te geven aan het verlangen van den aannemer der Gaz-verlichting, den heer Goldsmith, die wegens den hoogen prijs der Steenkolen, verhooging van uitkeering of tegemoetkoming verlangt.

Eindelijk zijn zonder discussie goedgekeurd de voorstellen van B en W., tot het in het openbaar verpachten van: 1°. de koffijkamer in den Schouwburg; 2°. het grasgewas, en 3°. de tienden onder Rijswijk.

* De heden alhier gehouden paardenmarkt, was van niet veel beteekenis.

De van wege het gemeentebestuur uitgeloopte prijs van f 40, voor het schoonste span trekpaarden, beneden de 7 jaren is toegewezen aan den heer P. Kleinjan te Rhoon, voor zijn span zwarte merries oud 6 jaar.

De prijs van f 55 voor het fraaiste chaispaard beneden de zeven jaren is toegewezen aan den heer J. Westgeest te Loosduinen, voor zijne bruine ruin oud 3 jaar.

En de prijs van f 60 uitgelooft door de Maatschappij van landbouw (Afdeling 's Gravenhage en omstreken) voor den schoonsten Inlandschen dekhengst, tusschen de 4 en 8 jaren oud, met verplichting, om den hengst, minstens een jaar binnen deze provincie aan te houden, is toegekend aan den heer Jan Oudijk te Noord-Waddinxveen voor zijne zwarte druipkol, oud 7 jaren.

* Morgen ten 9 ure zal de plegtige ter aarde bestelling plaats hebben van Jhr. R. A. Klerck. Dit zal zonder militaire eerbewijzingen geschieden. Er zijn echter door den Koning twee adjudanten van het Loo herwaarts gezonden, om de laatste eer aan den overledene te bewijzen.

* ZEx. de Luit. Generaal Nepveu is uit de residentie naar Amersfoort vertrokken.

* De toevloed van vreemdelingen, gedurende de twee Pinksterdagen, inzonderheid op gisteren, was buitengewoon groot. Van alle gewone middelen van vervoer werd een ruim en druk gebruik gemaakt. Die middelen zijn met één vermeerderd, dat is door de met het Pinksterfeest in dienst gekomen stoomboot van Rotterdam en terug, waarmede gisteren ongeveer 500 personen werden vervoerd. Scheveningen werd, niettegenstaande het min gunstige weder, zeer druk bezocht. Onder anderen bevond zich aan het diner op het groot Stedelijk Badhuis ruim een 200tal personen. Dit was in evenredigheid ook het geval in de zeebad-inrigting van den heer Maas. Het terras dier beide etablissementen was des voormiddags door het publiek als bezaaid. Alle andere inrigtingen mochten zich over een even druk bezoek verheugen. Niettegenstaande de buitengewone drukte, die in de stad en in het zeedorp heerschte, en niettegenstaande het overal wemelde van rijtuigen en voetgangers, is alles in de meest geregelde orde afgegaan. Het getal rijtuigen, dat gisteren te Scheveningen werd waargenomen, mag ontzettend worden geheeten.

Men kan hierbij voegen, dat er, over het algemeen, meer vreemdelingen in de residentie zijn geweest, dan in vorige jaren. Het getal passagiers, dat met den Hollandschen IJzeren Spoorweg werd vervoerd, was reeds in 1853 in het voorgaande jaar. Er zijn heden 200,000 personen 's Gravenhage vertrokken, maar het aantal dat de laatste trein drie kwartier vóór het vertrek dan gewoonlijk het geval is.

* Heden is met de werkzaamheden aan de brug van de 2e en 3e Wagerstraat, een begin gemaakt, zoodat de passage met rijtuigen alhier gedurende vier weken is gestaan.

* Wij meenen te moeten herinneren, dat op Zaterdag 17 Junij aans. op de renbaan nabij 's Gravenhage wedrennen en draverijen zullen worden gehouden, uitgeschreven door de Sociëteit: „Tot aanmoediging en verbetering van het Paardenras in Nederland.“ Men verneemt, dat er vrij veel inschrijvingen tot deelneming aan die wedloopen en harddraverijen hebben plaats gehad.

* Op Zaterdag 8 Julij zullen door dezelfde Sociëteit keuringen en draverijen gehouden worden op den Dreef, in het Haarlemmerhout. De programma's voor die beide feesten zijn vroeger medegedeeld, ter gewone plaatsen bekend gemaakt en voortdurend verkrijgbaar.

* Volgens bericht van den officier van justitie te Haarlem dd. 1 Junij jl., is tot op dien dag toe vermist, en dus bijna zeker verduisterd en zoek gemaakt, een brief aan het adres van den heer E. Franck in de Spuistraat, te 's Gravenhage, waarin waren gesloten 7 originele loten der 3e klasse van de Nederl. Staats-Loterij, te weten n°. 17657 tot en met 17663, benevens 3 bank-biljetten, zijnde geweest n°. 179, groot f 60, en n°. 382 en 712, ieder groot f 25; welke brief met geldswaarde den 18 der vorige maand (Mei) des avonds ten 8½ ure, bezorgd was van wege den heer O. D. Emrik, gedelegeerde der eerste klasse der loterij in de brievenbus van het postkantoor te Haarlem, en aan het adres te 's Gravenhage niet is bezorgd. De officier van justitie te Haarlem verzoekt opsporing van dezen brief en berigt.

(Pol.-Blad).

Te Groningen werd op 2 dezer gehouden de algemeene vergadering van de 4 in dit gewest bestaande afdeelingen van de Ned. Maatschappij ter bevordering der Geneeskunst. Ook nu waren, even als in de vorige jaren, talrijke leden ter vergadering opgekomen. Er werden belangrijke discussien, de geneeskunst of hare uitoefenaren betreffende, gehouden, en alles getuigde van de goede harmonie, waarin de geneeskundigen in dit gewest met elkander verkeerden.

De Nieuwe Rott. Ct. is gemagtigd te verklaren, dat de heer mr. G. van der Linden, aan zijne politieke vrienden in het kiesdistrict Gouda, heeft te kennen gegeven, te verlangen bij de aanstaande verkiezingen aldaar niet in aanmerking te komen.

Roosendaal, 4 Junij. Toen in de maand April jl. de lijn van den spoorweg van Antwerpen tot hier voltooid was, wendde de directie zich tot het gouvernement, ten einde de materialen, welke voor de verdere werken benodigd waren, uit België langs den spoorweg te mogen invoeren, waartoe bereidwillig concessie verleend werd, onder bepaling dat telkens, wanneer een trein over de grenzen zou komen, om het even of daarmede al dan niet materialen ingevoerd werden, daarvan twee dagen te voren zou worden kennis gegeven aan den controleur der belastingen alhier, daar deze alsdan zorgen moest, dat er zich twee ambtenaren aan de grenzen bevonden, ten einde de treinen naar hier te begeleiden, hetwelk ook tot nu toe alzo plaats had.

Gisteren evenwel kwam alhier een trein aan zonder dat daarvan kennis was gegeven, en welke dus niet door de ambtenaren vergezeld was, waarop door den chef van de dienst alhier, gemelde trein in beslag genomen werd; het scheen evenwel dat men zich hiernaar niet storen wilde; er werden ten minste toebereidselen tot het vertrek gemaakt. Om dit te verhinderen legden de ambtenaren een balk over de rails, welke dadelijk van wege de spoorwegdirectie werd weggenomen, en voor dat de ambtenaren het voorkomen konden, vertrok de trein weder naar Antwerpen. Naar men verneemt, is van een en ander door de ambtenaren proces-verbaal opgemaakt, terwijl het ook schijnt, dat dit van wege de directie van den spoorweg tegen eerstgenoemden gebeurd is, wegens het in gevaar brengen der publieke veiligheid.

(N. R. C.)

△ **Apeldoorn**, 5 Junij. De weinige kiezers in deze gemeente die constitutionele beginselen in milden zin blijven huldigen, zullen naar men verneemt zich aansluiten bij de kiezersvereniging te Arnhem, en alzo hunne stem uitbrengen op den heer Mr. W. H. Dullert, oud-Voorzitter van de Tweede Kamer. — Uit hoofde de Heer Dullert na de ontbinding der Kamer, ten vorigen jare, door Z. M. benoemd is tot Ridder van den Ned. Leeuw, kan er geene sprake zijn, dat deze keus den Koning minder aangenaam zoude wezen.

△ **Meppel**, 3 Junij. Gedurende de maand Mei 1854 zijn van de nieuw verbeterde Hoogetveensche vaart der Drentsche kanaal Maatschappij afgevaaren:

Uit Hoogetveen 757 vaartuigen
metende te zamen 20,674 tonnen.
Bovensluis II en III of
Rogat en Ossesluis 192 vaartuigen
metende te zamen 4,025 tonnen.
Boven de Meppelersluis 282 vaartuigen
metende te zamen 7,738 tonnen.

Totaal 1231 vaartuigen
metende te zamen 32,437 tonnen.
behalve 123 kleine of ongemetene vaartuigen, terwijl het afvaartsgeld over die maand heeft bedragen f 2857.96.

§ **Heusden**, 5 Junij. Men hoort in dit district schier niet gewagen over de aanstaande verkiezing voor de 2de Kamer. Stilzwijgend schijnt men het algemeen eens te zijn, om den heer Luyben te herkiezen.

De door genoemden heer aan den dag gelegden afkeer voor de, met zooveel ophef aangekondigde, doch in de oogen der Noordbrabanders voor het vaderland zoo heillooze tegenovergestelde rigting, zal hem met bijna algemeene stemmen de vernieuwing van zijn mandaat doen erlangen. Er wordt er gerept over de verkiezing van een lid voor de Provinciale Staten in plaats van den heer Pape, welke door de Provinciale Staten bepaald is op den 16 dezer. Zal dat stilzwijgen betekenen, dat men het ook algemeen eens is, om eene vroegere onbillijkheid jegens den heer Drossaert van Drongelen te herstellen, die in 1853 zoo

onverdiend uit de Provinciale Staten verwijderd is, en waartoe misschien de Aprilkoorts het hare heeft bijgedragen.

Bij het weldenkend deel van het district wordt zulks innig gewenscht, en het zoude gewis veel bijdragen om de ongelukkig bestaande kloof, die de bevolking van het Provinciaal kiesdistrict Heusden verdeeldt, te heelen.

Laatste Berigten.

PARIS, 5 Junij. De *Moniteur* berigt, dat aan de Ottomanische gezaghebbers in Albanië de noodige bevelen zijn gezonden, om de Oostenrijksche troepen, die deze provincie zullen bezetten, te ontvangen.

KONSTANTINOPEL, 25 Mei. Alhier is berigt ontvangen dat 60,000 man Russen langs twee verschillende wegen van Silistria naar Schumla oprukken. Het Russisch leger dat Silistria nog naauwer insluit, is 40,000 man sterk.

Z. M. heeft tot leden der comm. van adm. over het burg. en mil. huis van verzek. te 's Hertogenbosch benoemd de heeren mr. F. J. E. Bergman, raadsheer in het prov. gerechtshof van Noordbrab., en J. G. H. A. bar. van Hugenpoth, griffier der arrond.-regtbank te 's Hertogenbosch, en lid van den raad der stad.

Z. M. heeft J. E. Boogaard ontslagen uit zijne betrekking van comm. van politie te Alkmaar, en benoemd tot comm. van politie te Alkmaar J. van Bremsen, thans inspecteur van politie te 's Gravenhage.

Z. M. heeft den 1sten luit. W. Laurier, plaats. adj. der 2de kl., te Breskens, op aanvraag op een pensioen te gesteld van f 710,00.

Z. M. heeft benoemd, bij den plaatselijken staf, tot 2den luit. en plaats. adj. der 2de kl. te Breskens, den wachmeester J. Post, van het 4de reg. dragonders.

Z. M. heeft aan den gewezen comm. bij het Min. van Kolonien L. Boas verleend een pensioen van f 1220 's jaars.

Z. M. heeft op verzoek, aan den 1sten luit. der inf. van het leger in Oost-Indië, adj. bij den inspecteur der schutterijen, djajang sekars en pradjoerits W. G. Schouten, thans met verlof hier te lande, eervol ontslagen uit Zr. Ms. mil. dienst, onder toekenning van pensioen.

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 6 Junij 1854	
Nederland. Pct.	Rusland. Pct.
Ned. W. Schuld. 2½	59 ½ 1/8
Dito Certificat. 3	69 ¾ 70 ¾ 1/8
Dito Dito 4	86 ¾ 87 87
O. I. Leening. 4	86 ¾
Amort. Syndic. 3½	85 ¾
Hand.-Maats. 4½	
Belgie.	
Certificaten. 2½	
D° Rothschild. 2½	48
Frankrijk.	
Obligatiën. 3	
Spanje.	
Nieuwe. 1	19 ½ 20 ½
Dito Buitenl. 3	40 ½
D° Binnenl. 3	36 ½ 7 ½ 7
Bew. Sp. Com. 4½	4 ¾ 7 ½ 1/8
Portugal.	
Londen nieuwe. 5	36 ½ 1/8 3/8 1/8
Dito uitgest. 4	
Hope 1798/1816 5	98 ½ 99
Dito 1828/1829 5	98
Cert. 1831/1838 5	
Dito Dito 4½	85 ½
Dito Hope. 4	80
Dito Stieglitz. 4	78 ¾ 1/8
Dito dito 5e Ser. 4	
Inscr. Assig. 6	
Certific. dito. 6	61 ½
Polen.	
Obligatiën. 4	71 ½ 1/8
Oostenrijk.	
Metalliek. 5	62 ¾ 3/8
Dito bet. Amst. 5	74 ¾ 75 75
Dito letter B. 5	74 ¾ 75 75
Dito 1847. 2½	31 ¾ 7/8
Dito 1851/1852 2½	31 ¾ 7/8

Bij L. F. J. HASSELS, Boekhandelaar te Amsterdam, is verschenen:

DE KLOK.

INHOUD:

EERSTE GELUI.

- I. Hoe de Klok aan haar naam kwam.
- II. Hoe de Klok zal worden geluid.
- III. Snijdt los dat toew!
- IV. Een knap Minister.
- V. Spoedig verkiezing!
- VI. Reijnders en Zijker, of is Groningen politiek arm?
- VII. Thorbecke's factotum of een der Drentsche afgevaardigden.
- VIII. Het dagblad *de Grondwet* of Baron van Hoëvell-Lion.

TWEDE GELUI.

- IX. Nederlandsche kooplieden en de Engelsche maken de *Grondwet* (het dagblad) melancholisch.
- X. De Delftsche studenten en van Hoëvell, of tik, tik, tik, tik.
- XI. De *Gids* of een bedaagt tijdschrift op het einde van de eeuw.
- XII. De Man en de Twenthers of de volmaakte elementaire homogeniteit gevonden.
- XIII. De Friesche martelaar.
- XIV. Pas op, mijnheer Verhoeven!
- XV. De *Grondwet* heeft een heidensche bijdragerij ten toon gesteld werd.

Prijs per gelui 40 Cts. — Ieder gelui is afzonderlijk te bekomen.

Een klein getal Exemplaren is voorhanden van HET GROOTE CONSTITUTIONELE VOLKSFESTIEN een' OPENBAREN BRIEF aan THORBECKE. 3de druk. Prijs 40 Cts.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.